

Formaðurin í Postfelagnum fekk ikki loyvi at fara á álitismannaskeið. Grundgeving — eitt skriv frá postverkstjóranum, sum snýr seg um, at starvsfólkið ikki fór til arbeiðis mánamorgunin 30. juli. Landsstýrið hevði givið boð um, at allar landsins skrivstovur skuldu verða afturlatnar, tá tingmenn, landsstýrismenn og embætismenn fóru í kirkju henda morguni. Postverkið hoyrir undir Landsstýrið og er sostatt millum teir stovnar, sum finga boð um at halda fri mánadag fyrrapart.

Foto: Kalmar

Arbeidssteðgurin á Postverkinum:

Vit ætla at fáa reint borð

— sigur Magnus Jørgensen, formaðurin í Føroya Postfelag, sum mánadagin skal út í Landsstýrið at fundast við Postverkleiðslu og Landsstýrið.

Ein ósemja millum leiðsluna og arbeiðsfólkið á Postverkinum hevði við sær, at arbeidssteðgur var í eitt samdøgur hesa vikuna.

Formaðurin í Føroya Postfelag bað 1. august um tænastufri, tí hann skuldi á álitismannaskeið. Hetta bleiv ikki játtað.

Orsøkin til, at Magnus Jørgensen, formaðurin í Postfelagnum ikki fekk tænastufri var tann, at felagið 30. juli í ár, sendi eitt skriv til Postverkleiðsluna, har starvsfólkið

noktaði at arbeiða 30. juli fyrrapart, tí Landsstýrið hevði givið boð um, at allar skrivstovur landsins skuldu verða afturlatnar, tá tingmenn, landstýrismenn og embætismenn fóru í kirkju henda morgunin.

Postfelagið hoyrði ikki nakað frá leiðsluni um hesa avgerð og starvsfólkið fór ikki til arbeiðis mánadagin. Felagið helt, at málið var í lagi. Tað var tað bert ikki, tá formaðurin í felagnum skuldi á álitismannaskeið. Í skrivi

1. august sigur Esbern Midjord, postverkstjóri, at loyvi ikki kann gevast fyrr enn viðurskiftini í samband við mánadagin 30. juli eru liðugt viðgjord!

Fund í Landsstýrinum

Arbeidssteðgurin hevði við sær, at Landsstýrið nú mánadagin hevur bjóðað portunum til fundar, har ymsir spurningar skulu viðgerast. — Vit ætla at leggja kortini á borðið, sigur Magnus Jørgensen,

formaðurin í Postfelagnum. Ætlanin er, so vitt gjørligt at fáa reint borð.

Frá Landsstýrinum hevur Postfelagið fingið boð um, at arbeidssteðgurin er óløgur og at limirnir í felagnum kunnu vænta at fáa eina rokning fyri tað, sum tað hevur kostað Postverkinum, at stovnurin var afturlatin eitt samdøgur.

— Vit halda, at Postverkið skyldar okkum so nógv, at tað helst eigur at vera javnvág í hesum roknskapi, sigur formaðurin í Postfelagnum.

Magnus Jørgensen upplýsir annars fyri Sosialinum, at arbeiðsviðurskiftini og samstarvið við leiðsluna, hevur verið vánaligt í longri tíð.

Eitt nú hevur Postfelagið stevnt Postverkinum og Landsstýrinum í tveimum málum, har tað heldur, at starvsfólkið ikki hevur fingið tey rættindi, sum tey hava uppi-borið, eftir sáttmálanum. Leiðslan er farin heldur tilvildarliga um sáttmála arbeiðaranna.

Talan er um barsilsorlov, har limirnir í Postfelagnum fáa óðrvisi viðferð, enn t.d. limirnir í Starvsmannafelagnum, — tó at orðingin í sáttmálanum í hesum føri, er tann sama!

Í øðrum føri snýr eitt mál seg um tænastumannarættindi, sum eru tikið frá einum starvsfólki, ið flutti frá einum arbeiðsplássi innan Postverkið, ið annað. Viðvíkjandi barsilsorlov, so er tað galdandi, at kvinnur fáa 14 vikur fri, í samband við

barnsferð. Um læknin metir, at ein kvinna ikki er før fyri at arbeiða ásettu tíðina, so skrivur hann læknaváttan. Hetta er somuleiðis galdandi fyri limir í starvsmannafelagnum.

Orðingin samsvarandi

Munurin er bert tann, at Postverkið av sínum eitingum roknar barsilsorlovina soleiðis út, at um kvinnan hevur fingið forboð at arbeiða í t.d. triggjar mánaðir áðrenn hon skal eiga, so sigur leiðslan á Postverkinum, at barsilsorlovin byrjar átta vikur áðrenn hon er sett til at fæða. Henda kvinnan hevur sostatt ikki møguleika at velja, um hon vil hava bytt sundur tær 14 vikurnar. Postverkið tekur sjálvt avgerðina!

Jógvan Páll Háberg, skrivari í Starvsmannafelagnum, sigur við Sosialin, at teir har rokna soleiðis út, at tað ikki er kvinnan sjálv, sum er atvoldin til, at hon noyðist at gevast í arbeiði, og tí fær hon 14 vikur fri, frá tí degi hon eigur. — Tað er ikki upp til arbeiðsgevaran at staðfesta, nær orlovin byrjar í hesum føri.

Tvær kvinnur á Postverkinum, sum áttu á Landssjúkrahúsinum, komu á tal við aðra barnakonu, sum var limur í Starvsmannafelagnum. Tær finga greiði á, at arbeiðssáttmáli teirra var eins orðaður, men at arbeiðsgevarin nýtti greinina á hvør sin hátt. Tær

stevndu síðan Postverkinum og Landsstýrinum. Hetta mál er ikki liðugt viðgjørt í rættinum.

Nýtt Starv í vikuskiftinum

Annað mál er um starvskvinnu, sum hevur verið í føstum starvi innan Postverkið síðan oktober 1875. Tá yvirtøkan varð framd, varð avtalað gjord millum Landsstýrið og danska figgjarmálaráðið, at starvsfólkið skuldi hava somu tænastumannarættind, sum frammanundan. 1. september fær kvinnan bjóðað nýtt starv beinleiðis frá Esbern Midjord, stjóra, har hann ein friggjadag setir seg í samband við kvinnuna, og sigur, at hon kann fáa starv á bygd, men at hon skal gera skjótt av, tí hon skal so mæta í nýggja starvinum mánadagin. Kvinnan umhugsar seg og gevur boð um, at hon tekur við starvinum.

Tá ein mánaði er farin, er kvinnan var við, at hon ikki hevur fingið lønina flutta. Hon ger vart við hetta og fær at vita, at hon við flytingini hevur mist tænastumannarættindini. Hetta er tí at leiðslan metir, at hon hevur sagt upp á Postverkinum, tá hon flutti í starvið á bygd! Umframt hetta so er hon nú lønt afturvirkandi, í mun til áður, tá hon fekk løn útgoldna við einum mánaða framm- anundan. Hetta mál er